

ἀφείσχι τὸ κλύσμα ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐτέθεσαν ὕπτια καὶ ἀνοικταὶ ὑπεράνω τῶν πινακίων μας, τὰ ὅποια ἐκάλυψαν ἐντελῶς.

— Τὰ λεπτὰ ἐμπρός! ἐβρυχήθη ὁ κολοσσός. Ὁ φίλος μου τὸν ἤτένισε συνοφρυωθείς.

— Ἡμεῖς δὲν πληρόνομεν προκαταβολικῶς, τῷ εἶπε. Θὰ φάγωμεν πρῶτον καὶ ὕστερον θὰ μᾶς φέρῃς τὸν λογαριασμόν.

Ὁ γίγας δὲν ἐδίστασε ποσῶς, ἀλλ' ὥς ἂν εἰ ἐξετέλει πρᾶγμα συνηθέστατον, λαμβάνει πάλιν, τὸ κλύσμα εἰς τὰς χειρας, εἰσάγει τὴν ἄκραν του εἰς τὸ πινάκιον τοῦ φίλου μου καὶ σύρων τὸ ἔμβολον πρὸς τὰ ἔξω ἀπορροφᾷ ἐντὸς τοῦ κλύσματος μέχρι τῆς τελευταίας σταγόνος ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον. Τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ διὰ τὸ ἰδικόν μου πινάκιον καὶ ἀπῆλθε διευθυνόμενος εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἐνῶ ἡμεῖς μὲ ἀνοικτὸν στόμα ἐμείναμεν κρατοῦντες τὰ κογλιάρια!»

* *

Ἐν μέσῳ βροντῆς σπασμωδικῶν καγχασμῶν ὁ ἀκούων ὑψηλὸς κύριος ὡμολόγησεν ὅτι ἡττήθη καὶ ὅτι τὸ Λονδῖνον ἐνίκησε τοὺς Παρισίους· ἐγὼ δὲ ἀδυνατῶ νὰ κρατήσω τὸν γέλωτα ὅσάκις ἀναπολήσω τὴν διήγησιν ἐκείνην.

ΙΩ. Γ. ΦΡΑΓΚΙΑΣ

ΘΕΡΜΟΠΥΛΑΙ

ΤΙΜΗ σ' ἐκείνους ὅπου σιτὴν ζωὴν τῶν
ὄρισαν καὶ φυλάχουν Θερμοπύλας.
Ποτὲ ἀπὸ τὸ χρέος μὴ κινεῦντες
δίκαιοι κ' ἴσοι σ' ὅλαις τῶν ταῖς πράξεις,
ἀλλὰ μὲ λύλη κιόλας κ' εὐσπλαχνία
γενναῖοι ὅσάκις εἶναι πλούσιοι, κ' ὅταν
εἶναι πτωχοὶ πάλ' εἰς μικρὸν γενναῖοι,
πάλι συντροφεύοντες ὅσο μποροῦνε
πάντοτε τὴν ἀλήθεια ὁμιλοῦντες,
πλὴν χωρὶς μῦθος γιὰ τοὺς ψευδομένους.

Καὶ περισσύτερη τιμὴ τοὺς προέπει
ὅταν προβλέπουν (καὶ πολλοὶ προβλέπουν)
πῶς ὁ Ἐφιάλτης θὰ φανῇ σιὸ τέλος,
κ' οἱ Μῆδοι ἐπὶ τέλους θὰ διαβοῦνε.

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ